

Mladite talentate

Nr. 1 – 2016

Revista celor cu talent si dăruire

Mladite talentate

EDITIA I, GAROAFĂ, 2015-2016

Proiect Educațional Regional

înscriș în Calendarul Activităților Educative Județene, aprobat de către
Inspectoratul Școlar Județean Vrancea, cu nr. 10278 / 02.10.2015

Coordonator: Prof. Făcîlă Adriana-Mirela
Grădinița cu program normal Garoafa, Vrancea

Proiectul Educational cu participare regională intitulat "Mlădițe talentate" a reunit peste 60 de cadre didactice din 10 județe ale țării.

Calendarul proiectului a cuprins ca activități principale:

Copilărie în ritm de dans și poezie	Festival – concurs	Noiembrie 2015	Căminul Cultural Garoafa
Atelierul de Crăciun	Confecționare felicitări Expoziție	Decembrie 2015	Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea
Povești la gura sobei	Creare povești	Ianuarie 2016	Biblioteca Județeană "Duliu Zamfirescu" Vrancea

Noiembrie 2015 - Festivalul-concurs

Copilărie în ritm de dans și poezie

Pe 13 noiembrie 2015 s-a desfășurat la Căminul Cultural Garoafa festivalul-concurs "Copilărie în ritm de dans și poezie" la care au participat direct și indirect peste 200 de preșcolari și elevi din 9 județe, coordonați de peste 60 de cadre didactice. Participanții și-au demonstrat măiestria și talentul prezentând momente artistice deosebite la secțiunile concursului: dans și recitare poezii.

Vă prezentăm imagini din timpul derulării festivalului:

Trofeul festivalului a fost câștigat de Ansamblul de dans „Pecheanul”, coordonat de profesoara Lenuța Tânjală de la Școala Gimnazială Nr. 3 Pechea, județul Galați. Membrii ansamblului au impresionat juriul prin impresia artistică, ținuta scenică, talent și originalitate, dar și prin costumele populare autentice.

Activitatea programată pentru luna decembrie a fost intitulată

”Atelierul de Crăciun”

și a constat în crearea unor felicitări și ornamente pentru a celebra Sărbătoarea Nașterii Domnului. Rezultatele activităților desfășurate de preșcolarii și școlarii mici au fost expuse la Casa Corpului Didactic ”Simion Mehedinți” Vrancea.

Creațiile realizate de participanții la proiect din alte județe pot fi vizualizate accesând site-ul proiectului la adresa web <http://mladitetalentate.simplesite.com/>.

Luna ianuarie a avut ca scop stimularea talentului celor mici pentru realizarea unor creații literare. Activitatea a fost numită

"Povești la gura sobei"

Participanții, preșcolari și școlari mici, au fost coordonați de 28 cadre didactice din județul Vrancea și din județele Brașov, Maramureș, Galați. Creațiile literare realizate au dovedit talentul, creativitatea celor mici și interesul lor pentru finalizarea unor lucrări originale și deosebite și au reflectat imaginația creatoare și exprimarea trăirilor. Micile talente au fost recompensate cu diplome, ecusoane și dulciuri.

Finalizarea activității din luna ianuarie a avut loc la Biblioteca Județeană "Duiliu Zamfirescu" Vrancea, unde cei prezenți au urmărit cu atenție programul pregătit, care a cuprins:

- Sceneta "Călător în lumea poveștilor" prezentată de copiii înscriși la grupa mare de la Grădinița cu program normal Garoafa, coordonați de d-na prof. Făcîlă Adriana-Mirela;
- Vizionarea unor filmulețe cu mesaj educativ, prezentate de bibliotecar Olaru Cristina;
- Anunțarea creațiilor premiate;
- Acordarea diplomelor

Mediatizarea **Proiectului Educațional Regional "Mlădițe talentate"** s-a realizat prin intermediul presei locale, dar și pe site-uri de pe Internet.

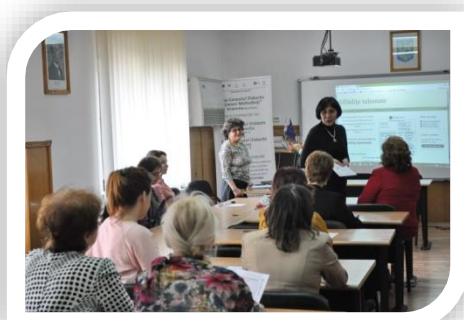
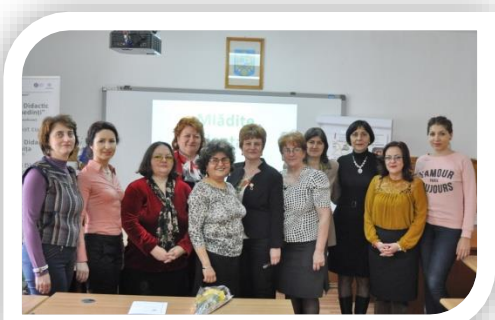
La nivel local au fost organizate campanii de informare și difuzare la nivelul fiecărei unități de învățământ implicate în proiect (comisii metodice, avizier, consilii profesoriale, întâlniri cu părinții).

La nivel județean proiectul a fost prezentat la cercurile pedagogice, au fost publicate articole și imagini în presa locală: <http://www.ziaruldevrancea.ro/educatie/1588823649-mladite-talentate-pe-scena-caminului-cultural-garoafa.html>; <http://www.ziaruldevrancea.ro/educatie/1588827574-punct-final-la-%E2%80%9Eml%C4%83di%C5%A3e-talentate%E2%80%9D.html>.

Vor fi inserate articole în revista grădiniței.

La nivel național proiectul este postat pe site-urile www.didactic.ro, <http://isjvn.vn.edu.ro/>, <http://scoli.didactic.ro/scoala-gimnaziala-emil-atanasiu-garoafa>, http://scoli.didactic.ro/gradini_a_garoafa_garoafa.

Diseminarea proiectului s-a desfășurat la Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea, unde au fost prezente cadre didactice, reprezentanți ai instituțiilor partenere, dar și alte persoane interesate de eveniment.

Pentru detalii legate de activitățile proiectului se poate accesa site-ul proiectului la adresa web: <http://mladitetalentate.simplesite.com/>

Puteți lectura în continuare creațiile literare participante la activitatea din luna ianuarie 2016:

IARNA

Grupa mare – Grădinița cu PN Garoafa
Prof. coordonator Făcîlă Adriana-Mirela

Sunt copii la săniuș
Ei se dau pe derdeluș.
Toți pe deal coboară
Cu o sănioară. (Nicole și Nicolas)

Oameni de zăpadă
Sunt acum pe stradă.
Și prin curte ei mai stau
Și o mătură ne dau. (Vali, Rareș și Mihaela)

Oamenii au nas și ochi
Să nu fie de deochi
Au mănăși și au fular
Și au crengi în buzunar. (Ciprian și Roberta)

Oamenii au gură
Dintr-o prăjitură
Limbă de pisică
Ca o strofă mică. (Darius și Denis)

ANDREI ȘI PUIUL DE VRĂBIUȚĂ

Chivoiu Marius - Grupa mare, Grădinița cu PP nr. 2 Focșani, Vrancea
prof. îndrumător Bîznă Tina

Era odată un băiețel care avea 5 ani și îl chema Andrei. În vacanță, el locuia la țară, la bunicii lui, unde se bucura de aerul curat și de libertate.

Era în vacanța de primăvară, exact atunci când pomii înfloresc și puișorii încep să iasă din găuace. Într-o dimineață, ieșind în grădină, Andrei a găsit la tulpina unui copac, un puișor de vrăbiuță care căzuse din cuib. L-a luat în mânuțele lui mici și l-a dus repede la bunica lui ca să i-l arate și s-o întrebe dacă-l poate păstra. Bunicuța lui i-a spus că îl poate hrăni, îi poate da apă, îl poate adăposti, va trăi, dar nu va fi fericit pentru că are nevoie de mămica și de frățiorii lui. La început, Andrei nu a vrut să asculte sfaturile bunicii și a așezat puișorul într-o cutie unde i-a pus mălai și apă. El încerca să-l adoarmă spunându-i povești, așa cum făcea și bunica lui cu el, dar puișorul pe zi ce trecea era mai apatic și necăjit, de parcă i-ar fi fost tare dor de cineva. Băiatul și-a amintit cuvintele bunicii, s-a dus la aceasta și a întrebat-o cum poate pune puișorul înapoi în cuib, alături de familia sa. Bunica s-a bucurat mult văzând că nepoțelul a înțeles. A cerut o scară unui vecin, cu care a ajuns la cuibul de pe ramura cea mai înaltă a copacului și Andrei a așezat puișorul lângă frățiorii lui.

De atunci, în fiecare dimineață, băiatul se ducea la copac și se bucura văzând cum mama vrăbie le aduce puișorilor mâncare și se bucură unii de alții.

"VIS DE COPIL"

Grupa mare – Grădinița Ciușlea, Vrancea
prof. Echimescu Ionela

Sunt un copilaș cuminte
Nu am multe jucării
Dar aseară am visat
C-aveam tiruri mii și mii.

Se făcea că sunt strigat
De multe voci de copii
Eram cu toții prieteni
Ne-ntreceam în sonerii.

Apoi m-am trezit speriat
Sună alarma lângă pat.
Spre grădiniță am pornit
Visul, eu am povestit.

VREAU SĂ FIU SĂNĂTOS!

Prof. Oana Alexe, Grădinița cu PP nr. 15 Focșani, Vrancea

Vreau să fiu sănătos
Și să cresc frumos;
Să știu ce-i măsura,
Să iubesc natura!

Și te-ntreb pe tine:
- Tu știi cum e bine?
Știi cum să alegi
Cât prin viață treci?

Fructe și legume
Mâncăm, că sunt bune;
Bem ceai sănătos
E foarte gustos!

RUGĂ PENTRU UN FULG DE NEA

Din creațiile copiilor de la grupa mare... Grădinița P.P. Nr.16, Focșani
prof. îndrumător Anton Alexandrina

Fulgușorul meu de nea,
Stai mai mult în palma mea,
Să ne mai jucăm un pic...
Că eu sunt un copil mic
Și-mi doresc cu veselie
Jocuri multe, bucurie!

CURCUBEUL

Maia Manolachescu – 5 ani, Grădinița cu Program Prolungit ”Junior” Nr. 26, Brașov

Educatore: Dan Florina și Nistor Anca

Era odată o zi de vară însorită. Ploaia stătea ascunsă printre nori și se juca liniștită. Deodată ea începu să plângă tare iar din cer cădeau pe pământ picături mari de apă. De ce credeți că plângea? Își pierduse creioanele colorate. Ploii îi plăcea tare mult să coloreze iar acum nu-și găsea creioanele colorate.

Toți prietenii din cer au început să-i caute creioanele: norii mari și mici, păsărelele, soarele. Au căutat ei ce au căutat, dar nu le-au găsit. Atunci soarelui îi venii o idee: el și-a întins razele sale spre pământ și a luat cu ele roșul din frumoasele mere, portocaliul de la morcovi, galbenul de la pere, verdele de la iarbă, albastrul de la mare, indigoul de la prune, iar violetul de la vinete. Și uite așa i-a putut da ploii înapoi creioanele. Și fiindcă i le aruncă printre nori se făcu o frumoasă punte colorată pe care noi o numim curcubeu. Atunci ploaia se opri din plâns și începu să coloreze fericită.

Curcubeul strălucea minunat pe cer și toată lumea se bucura privindu-l.

PLOAIA

Grupa mică, Grădinița cu PN Garoafa

Prof. Drilea Ioana

Afară e-nnorat și plouă
Noi avem umbrelă nouă.
Cu ea vin la grădiniță
Un băiat și o fetiță.

Chiar de vremea e ploioasă
Noi nu stăm deloc în casă.
Ci venim la grădiniță
Protejați de umbreluță.

CARTE, CARTE ȘI IAR CARTE!

Marin Bogdan Andrei, clasa a-II-a, Școala Gimnazială ”Petrache Blîndu” Ciușlea

Prof. Enea Tania

Sunt greierasul Bogdănel,
Nu-mi place să scriu de fel.
Îmi place să lenevesc,
La desene să privesc.

Dacă am calculator
Nimic nu mai fac cu spor.
Las și cartea, las caietul
Și visez doar internetul.

Dar se cam termină frate,
Tata le-a tăiat pe toate
Și acuma spune tare...
Carte, carte și iar carte!

Ce să spun? Eu am promis,
C-o să mă țin înadins
De carte, de învățare
Că nu-i glumă, frățioare.

DOR DE PRIMAVERA

Miron Denisa-Maria, Școala Gimnazială "Petrache Blîndu" Ciușlea, Vrancea
Prof Enea Tania

S-a facut caldut afara.
Bate vant de primavera!
Am lasat sosonii-acasa,
In papuci stau pe terasa!

Si miroase-a floricele,
Branduse si viorele,
Colorate, voie mare,
Hai acuma la plimbare!

DESPRE COPII

Grupa mare – Grădinița cu PN Garoafa
Prof. coordonator Făcîlă Adriana-Mirela

Copiii vorbesc
Astăzi povestesc
Râd și se joacă
Cu mingea pe apă.

Copiii mănâncă
Struguri și prune
Căpșune, alune
Dar și măr și pară
Aduse din cămară.

IARNA

Grupa mare – Grădinița cu PN Garoafa
Prof. coordonator Făcîlă Adriana-Mirela

Iarna e zăpadă
Vezi copii pe stradă
Iarna e frumos
Și te joci voios.

Aluneci cu patine,
Pe derdeluș e bine,
Oameni de omăt
În curte își fac loc.

ÎN PĂDURE

Grupa mare – Grădinița cu PN Garoafa
Prof. coordonator Făcîlă Adriana-Mirela

E iarnă. Peste tot este zăpadă. Animalele pădurii caută de mâncare. Vulpea s-a întâlnit cu lupul, lupul cu ursul, iar apoi cu Albă ca zăpada și au plecat cu toții la căsuța acesteia. Mai târziu a ciocănit la ușă Mica Sirenă. Se hotărâse să o viziteze pe Albă ca zăpada și să stea câteva zile la ea.

În căsuța Albei ca zăpada locuiau și cei șapte pitici. Ei erau fericiți, dar Morocănosul era furios pentru că mereu fratele lui, Bucurosul, cânta mereu la chitară. De aceea el îi spunea mereu să tacă.

La căsuța din pădure a venit și ariciul Țepișor și cei trei purceluși. Cu toții s-au hotărât să pregătească cina. Purcelușii bucătari au ajutat-o pe Albă ca zăpada să facă ardei umpluți, gogoși, plăcinte cu gem și cu carne, clătite, sarmale, fripturi la grătar și ouă prăjite. Au așezat pe masă și struguri, mere, pere, gutui.

După ce au terminat treaba au mâncat cu poftă, apoi s-au culcat. A doua zi dimineată s-au sculat, au mâncat cereale cu lapte și au ieșit afară ca să se joace. Prietenii s-au întâlnit cu iepurașii Țopăilă și Norocel și împreună au pornit prin pădure. Au adunat câteva crengi pentru foc, s-au întors acasă și s-au jucat din nou până seara.

Toți erau bucuroși că sunt împreună și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

SERBARE

Grupa mare – Grădinița cu PN Garoafa
Prof. coordonator Făcîlă Adriana-Mirela

Azi e sărbătoare
Copiii au serbare.
Recită cu bucurie
Strofele din poezie.

Este ziua lor
Și cântă în cor,
Dansează bucuroși
Și sunt foarte frumoși.

„PRIMĂVARA”

Focșa Ulici Răzvan, grupa mijlocie – Grădinița Bozânta Mare, Maramureș

Prof. coordonator Fanea Mariana

Primăvară înflorită
Eu te-aștept cu drag
Soarele să mă-ncălzească,
Copacii să-nflorească,
Florile mari să crească.
Să bat mingea-ncet pe-afară,
Să ridic un zmeu în zbor,
Asta-i ce vreau de la tine
Primăvară te ador!

„MAȘINUȚA”

Chereș Cătălin, grupa mijlocie – Grădinița Bozânta Mare, Maramureș

Prof. coordonator Fanea Mariana

Te-am desenat întâmplător
Prin tine am învățat culorile
Te desenez în toate felurile
Fiecare zi din viața mea
Ți-o dedic ție, „Măria ta”!
Dragi copii luați aminte
Când sunteți mai supărați
Luați un creion și-o hârtie
Și-ncercați să desenați!

„ALBINUȚA”

Paul Răzvan, grupa mare – Grădinița Bozânta Mare, Maramureș

Prof. coordonator Fanea Mariana

Albinuța culegătoare
Zboară tot din floare-n floare
Și adună miere bună
S-o gustăm toți împreună.
Mierea-i bună și gustoasă
Albinuța-i periculoasă
Când ne-nțeapă, noi fugim
De miere să n-auzim.

„PISICUȚA”

Fazecaș Alexandru, grupa mare – Grădinița Bozânta Mare, Maramureș

Prof. coordonator Fanea Mariana

Pisicuța mea frumoasă
Tot umblă din casă-n casă

Să vâneze-un șoricel
Ca să se joace cu el
După ce-a prins șoricelul
S-a jucat ce s-a jucat
Și din mare neatenție
Pisicuța l-a scăpat
Și apoi ea supărată
Că și-a pierdut șoricelul
A venit la noi acasă
Ca să se joace cu ghemul.

PRIETENA MEA, PISICUȚA
Grădinița cu PP nr. 2 Focșani
Prof. Gheorghe Minodora

A fost odata o pisicuta ca era tare jucausa . Desi nu avea casa si locuia pe maidan, tot timpul era vesela si ii inveselea si pe prietenii sai.

In apropierea maidanului era o casa in care locuia o fetita infirma care nu putea merge. In fiecare zi aceasta era scoasa de mama sa la soare intr-un scaun cu rotile. Pisicuta intra prin gard, se apropia de fetita si se juca cu ea ca s-o inveseleasca. Fetita facea in fiecare zi exercitii dureroase ca sa poata merge si de aceea era tot timpul trista. Pisicuta facea tot felul de giumbuslucuri , alerga, mieuna ca s-o scoata pe fetita din aceasta stare.

Intr-o zi pisicuta n-a mai vazut-o pe fetita, iesind din casa si asa au trecut zilele una dupa alta o lunga perioada de timp in care cele doua prietene nu s-au vazut. Pisicuta era foarte trista, prietenii n-o mai recunosteau. Intr-o zi o masina a oprit in fata casei si din ea a coborat fetita care de data aceasta mergea pe picioarele ei.

Pisicuta a alergat catre prietena ei care o cauta cu privirea. Din acea zi, cele doua nu s-au mai despartit.

GRĂDINIȚA, A DOUA MEA CASĂ
Grădinița cu PP nr. 2 Focșani
Prof. Isac Vasilica

A fost odata o fetita care era foarte trista caci ai sai parinti au plecat in strainatate si ea a fost nevoita sa ramana la familia unor vecini. Acestia se comportau frumos cu ea, dar nu aveau copii ci astfel fetita era mai tot timpul trista si singura.

Intr-o zi vecina a dus-o intr-o cladire foarte mare si luminoasa in care traiau foarte multi copii. O doamna frumoasa a luat-o de mana si a prezentat-o celorlalti copii. Peste zi s-au petrecut foarte multe lucruri frumoase. Fetita s-a jucat cu ceilalti copii, a mancat, a dansat si a dormit alaturi de ceilalti. Seara a mers din nou in familia vecinilor, dar mare i-a fost uimirea ca a doua zi s-au reintors printre copii. Fetita a aflat ca locul unde vin acei copii se numeste gradinita si doamna care are grija de ea este educatoarea. Cu ajutorul gradinitei zilele fetitei au trecut mai usor, iar colegii sai ii faceau clipele frumoase. Activitatile atractive, povestile interesante ii umpleau viata de bucurie. Zilele treceau una dupa alta, iar fetita isi dorea mereu sa vina la gradinita.

Intr-o zi senina, parintii fetitei s-au intors acasa de dorul celei mici. Intrebata, cum s-a simtit, aceasta le-a povestit parintilor ca si-a petrecut timpul in a doua ei casa: gradinita.

PRIMĂVARA

Vlad Andreea - Bianca, Clasa I, Școala Gimnazială "Emil Atanasiu" Garoafa

Prof. coordonator Miron Daniela

Primăvara cea verzuie
Cu cosița-aurie
Mi-a sosit voios în țară,
Drăgulița primăvară.

Și-a adus un dulce soare
Și-un sân plin de lăcrămioare,
Și-a adus o lună plină
Ca s-o scalde în lumină.

LIVADA

Stoica Robert-Ionuț, Clasa I, Școala Gimnazială "Emil Atanasiu" Garoafa

Prof. coordonator Miron Daniela

O livadă pare-o casă
Cu tavan de frunză deasă,
Unde pasul ți se pierde
Pe-un covor de iarbă verde.

Prin ferestrele de flori
Zboară oaspeți cântători,
Pomi cu brațele –ncărcate
Te îmbie cu de toate.

PRIMĂVARA

Alexandru Alexandra-Valentina, Clasa I, Școala Gimnazială "Emil Atanasiu" Garoafa

Prof. coordonator Miron Daniela

Primăvară, primavera,
Vino iar la noi în țară
Fluturând din aripioare
Veniți iute pe sub soare
Pe sub soare, pe sub stele
Drăgălașe rândunele
Veniți iar la casa noastră
Faceți cuib lângă fereastră,
Și jucați-vă la soare,
Rândunele surioare.

BUCURIILE IERNII

Duță Lucian, clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Emil Atanasiu” Garoafa – Vrancea
Prof. coordonator Mocanu Ileana

Era o zi de iarnă cumplit de geroasă. Familia Popescu avea un băiat, penume Mihai. Acesta, băiat ascultător și harnic, o ajuta adeseori pe mama sa la treburile casei.

În acea zi, Mihai și-ar fi dorit să meargă cu prietenii lui la săniuș. Dar părinții acestuia nu-l lăsau să iasă afară, fiindcă micuțul răcea cu ușurință din cauza vremii reci.

Între timp, soarele își făcu apariția pe bolta cerească, iar copilul se uita trist pe fereastră. Prinse curaj, se duse la părinții săi și le spuse:

- Mamă! Tată! S-a încălzit afară? Pot să mă duc la derdeluș?

Părinții grijulii, după ce s-au gândit puțin îi spuseră:

- Da, dragul nostru, poți ieși, dar să te întorci înainte să se întunece.

- Mulțumesc, mamă! Mulțumesc, tată!

Băiatul se îmbracă gros și ieși pe ușă, zglobiu și cu sufletul plin de fericire.

Afară, zăpada pufoasă și albă ca spuma laptelui, strălucea în bătaia razelor căldute ale soarelui.

Acesta a ajuns la săniuș unde se întâlnește cu prietenii săi. A început mult așteptată joacă. Unii copii se băteau cu bulgări, alții făceau oameni hazlii de zăpadă, în timp ce câțiva dintre ei se tăvăleau veseli prin neaua moale. Mihai și prietenul său cel mai bun, Andrei, se jucau bucuroși cu sania. Stratul de omăt era numai bun de săniuș, iar seara se apropia încet-încet.

Nu după multă vreme, băiatul își aminti că mama sa îl rugase să se întoarcă acasă înainte să se întunece. El își luă rămas-bun de la prietenii săi și se îndreptă cu pași grăbiți spre casă.

Ajuns la părinții lui, el îi spuse mamei:

- Mamă, ce mult m-am distrat azi! Îți mulțumesc pentru această zi minunată!

- Bravo, copilul meu! Mă bucur că ai trăit bucuriile iernii!

Mihai, obosit dar fericit, se duse la culcare. Se gândea la o nouă zi plină de farmecul zăpezii.

O IARNĂ ALTFEL

Potîrniche Bianca, clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Emil Atanasiu” Garoafa – Vrancea
Prof. coordonator Mocanu Ileana

Era o zi însorită.

Ruf, un cangur drăguț, și Winnie, un ursuleț galben, se îndreptau spre poienița lor preferată. Winnie spuse voios și nerăbdător:

- Abia aștept să ajung în poieniță, Ruf!

- Mai este puțin!

- Când o să ajungem, ne vom așeza pe iarba verde, uitându-ne la albinele harnice din jurul florilor multicolore și cu un parfum îmbietor!

- Winnie, am ajuns! spuse Ruf amuzat de vorbele amicului sau.

- Nu se poate! Unde sunt florile, iarba, albinele și frunzele? Nu cred că este aceeași poieniță!

- Ba da, Winnie! S-a schimbat peisajul fiindcă este iarnă. În acest anotimp albinele, florile, iarba și frunzele dispar! În locul lor apar roiuri de fluturi albi, care se așază în straturi pufoase pe suprafața pământului, ca o plapumă călduroasă. Toate viețuitoarele sunt ascunse în cotloanele primitive ale solului, care le apără de îngheț.

- Înțeleg! De aceea în ultimul timp mi se părea ceva schimbat afară!

- Da. Fiica bătrânului An își aruncă mantia ei albă, rece și strălucitoare peste întinderile lumii, transformându-le într-un tărâm de basm.

Și după ce Ruf îi prezentă lui Winnie și alte semne ale iernii, cei doi buni prieteni hotărâră să se joace cu neaua cea moale .

- Ce om mic de omăt ai făcut, Winnie!

- Da, dar al tău este de statura mea!

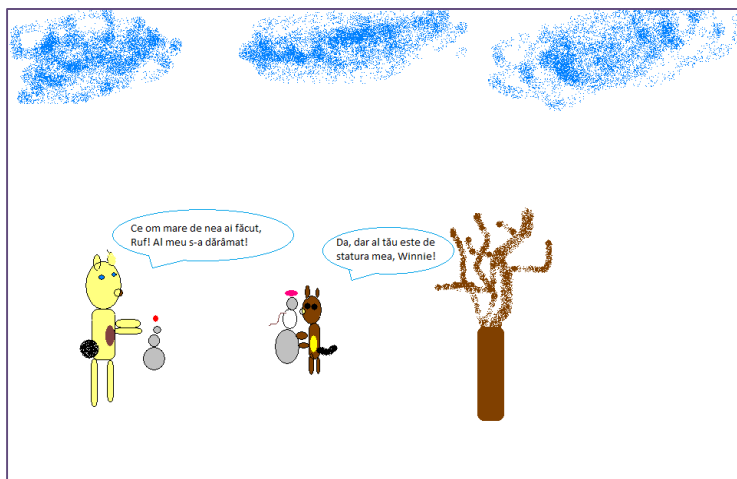
- Și ce nas hazliu are!

- Să plecăm, acasă, Ruf!

- Da! Haide! Gerul coboară peste lume, iar nouă ne vor îngheța lăbuțele.

Ajunși acasă, cei doi prieteni le povestiră părinților întâmplările petrecute. Își propuseră ca a doua zi să facă o nouă plimbare în poienița florilor de gheață, unde vor încinge o bătaie cu bulgări de zăpadă.

Apoi, se culcară obosiți după o zi minunată de joacă.

POVESTE

Tănase Renata, Grupa mare, Grădinița nr.17(11) Focșani

Prof. coordonator Voinea Adriana

Eu citeam liniștită, când deodată am văzut un ou uriaș care era aproape să fie călcat de masina mamei, iar eu i-am spus: stai!

Am luat oul și l-am dus acasă. L-am învelit și după ce m-am schimbat, din ou a ieșit un pui de stegozaur. Când puiul a crescut mare, prietena mea Ana-Maria a venit la mine, ne-am urcat pe stegozaur și l-am dus la Grădina Zoologică.

În altă zi, eu mă plimbam și am văzut un ou căzând din cer. Era uriaș. L-am luat acasă. Am mers și l-am pus undeva bine și apoi m-am spălat pe mâini. Când m-am dus la el, din ou ieșise un teranodor. Când a crescut mai mare l-am dus și pe el la Grădina Zoologică. Acolo i-am găsit un dinozaur zburător și au rămas împreună.

Era noapte și eu am văzut un ou care se rostogolea pe stradă. L-am luat și l-am dus acasă. Din ou a ieșit un pui. Era un pui de dinozaur.

Cred că v-ați dat seama că sunt fascinată de dinozauri!!!

POVESTE CU DINOZAURI

Enache Daniel, Grupa mare, Grădinița nr.17(11) Focșani

Prof. coordonator Mucenica Marcela

Mergând pe drum, am găsit un ”obiect”. L-am luat acasă, în camera mea. Peste noapte, ”obiectul” s-a transformat în dinozaur. Eu l-am dus la Grădina Zoologică. Acolo aveau un loc special, cu un bazin mare în care se răcorea.

Îl vizitam în fiecare zi și făceam tot felul de jocuri, cum ar fi ”cine înoată mai repede”.

Într-o zi, oamenii de la Grădina Zoologică au observat dispariția dinozaurului, care plecase cu Luca să mănânce pești. Mai târziu s-au întors la grădină, unde s-au întâlnit cu un prieten pe care îl cheamă Andi. Apăruse un alt dinozaur pe care îl chema Rex, dar prietenul meu Fulger l-a mâncat. Dinozaurul Fulger găsisese creionul meu, pe care îl pierdusem și mi l-a dat.

CRĂCIUNUL

Chiriac Eduard, clasa a II-a C, Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani

Prof . coordonator Lefter Nadia

Crăciunul a sosit,
Noi bradul l-am împodobit,
Cadouri multe am primit
De la moșul cel iubit!

În jurul bradului noi stăm
Așteptând pe Moș Crăciun.
Și colinde frumoase cântăm,
La mulți ani și un an mai bun!

HĂRNICEL

Ghiuță Ovidiu, clasa a II-a C, Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani

Prof . coordonator Lefter Nadia

Sunt micuț și-mi pare bine
Toată lumea mă admiră!
Gânduri, griji, nevoi, suspine
Tot la școală se adună!

Zi de zi eu mult trudes
Matematici, scriere și limbi străine,
Cu toate eu mă hrănesc.
Și-n viață îmi vor prinde bine!

SANITARI DIN GRĂDINĂ

Crăciun Radu, clasa a II-a C, Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani

Prof . coordonator Lefter Nadia

În grădină multe ai
Ceapă, ardei și gogoșari.
O roșie zemoasă, bună.
Morcovul te ajută să vezi strună.
Usturoiul te ține sănătos.
Și castravetele frumos.
Cartofiorul te hrănește.
Dovlecelul ne trezește,
Iar varza răsfățată așteaptă să fie mâncată.

ARICEI

Diaconu Mihail, Grupa mare, Grădinița nr. 7 Focșani

Prof. coordonator Oprescu Victorița

Au fost odată trei arice. Ei se pregăteau pentru iarnă. Și-au adunat frunze ca să-și facă un culcuș. Ariciul mic a mers spre lac să vadă dacă este înghețat și era. El s-a întâlnit cu vulpea și vulpea i-a spus:

- Hai la mine să-ți dau ciocolățică!

Ariciul a plecat cu ea. Părinții l-au așteptat după care l-au căutat peste tot. Vrabiea le-a spus că ariciul este la vulpe. Pe când vulpea se pregătea să-l mănânce, părinții au sărit și au început să o înțepe. Aricele a scăpat, primii fulgi au căzut și familia de arici s-a culcat liniștită în culcușul cald.

IEPURAȘII

Cirimpei Miruna, Grupa mare, Grădinița nr.7 Focșani

Prof. coordonator Vrînceanu Aurora

A fost odată o familie de iepurași: mama, tata și copilul iepuraș. La sfârșitul toamnei familia de iepurași s-a dus la căsuța lor să se culce. Dar când să intre în casuta au găsit ușița

încuiată și cheia nicăieri. S-au hotărât să meargă la animalele pădurii să le întrebe dacă nu au găsit cheia. Mai întâi l-au întrebat pe porcul mistreț, apoi pe veveriță, apoi pe vulpiță, apoi pe lup, apoi pe urs. Dar niciunul nu găsisese cheia. Cum stăteau supărați în fața casei au auzit pe cineva fugind în spatele lor; era bursucul care aducea în lăbuță cheia (o găsisese bunicuța lui).

Astfel iepurarii au reușit să deschidă ușa să intre în casuță și să se așeze în culcuș. Și au dormit fericiți până a sosit primăvara.

ÎN OGRADĂ!

Grădinița nr. 16 Focșani

Prof. coordonator Tanaseli Georgiana

În ograda la bunici
Animale mari și mici
Se privesc și își vorbesc,
Căci toate se împrietesc.
Fiecare pe un glas,
Un concert au de dat:
Puișorii piu, piu, piu,
Găinușa cot-codac,
Cu cocoșul cucurigu,
Veselesc ei pe bunicu'.
Un cal și o vacuță,
O capră și o oiță,
Stau cuminiți în ieslea lor,
Păziți aprig de Azor.
Doar purcelul murdărel,
E mai trist și singurel.

PRINȚESA ERIKA ȘI TRANDAFIRUL

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

Chiar și în zilele noastre, există o lume minunată, a copiilor...este tărâmul copilului din noi...indiferent de vârsta pe care o avem fiecare, lăsăm copilul din noi să hoinărească, să viseze și mai ales să fie uneori, acolo unde își dorește. Pe acest tărâm al copilăriei, al magiei, acum există împărați și împărătese, prinți și prințese, regi și regine, păsările vorbesc între ele, florile sunt magice, pădurile sunt fermecate...este o lume minunată și îngăduitoare. Există și palate, cu grădini imense, unde poți vedea de departe, ronduri de flori, care mai de care mai frumoase și mai colorate.

Într-un ținut mai frumos ca toate celelalte, trăiește un împărat și o împărăteasă, fericiți, alături de fica lor ERIKA, o fetiță de vreo 5 anișori, frumoasă, delicată, cu obrașorii roșii, în care face gropițe când râde. Este un copil pașnicăruia, îi plac foarte mult florile. În fiecare dimineață, iese în grădină, se plimbă printre flori și le vorbește.

Împăratul și împărăteasa, sunt încântați de ceea ce se întâmplă, își dau seama că fica lor, are un suflet bun, că este blajină și miloasă. Prințesa se poartă frumos cu oamenii de la palat și pentru asta, toți o iubesc.

Într-o zi, după ce s-a trezit dimineață, s-a îmbrăcat și a fugit în grădina cu flori unde, își petrece timpul de obicei. Mergea și le vorbea florilor, le mângâia și cu o stropitoare mică, le

punea apă la rădăcină. Cum vorbea ea cu florile, deodată, auzi o voce suavă, plină de blândețe și clară, ca un clinchet de clopoțel :

- Cine ești fetiță și de unde vii, de ce mă mângâi în fiecare zi, îmi torni apă la rădăcină săam hranăși,îmi mai și vorbești?
- Prințesa ERIKA, a rămas nemișcată, a pus o mânăuță la guriță și, uimită, a închis pentru o clipă ochișorii.

Nu știa ce să facă...să se întoarcă să vadă cine i-a vorbit, sau să fugăși să spunăîmpăratului, ce se întâmplase.

După ce s-a oprit din tremur, a deschis ochișorii și,s-a întors spre locul de unde a auzit vocea. Nu a vazut nimic deosebit, toate florile erau la locul lor și nimeni altcineva în preajmă. Crezând că doar i s-a părut, și-a continuat drumul printre flori, vorbind cu ele, mângâindu-le,când... din nou aceeași voce, a stîrgat :

- Fetițo, ești frumoasă, de mie, mi-e rușine de cum arăt când te privesc.
ERIKA, s-a oprit din nou, s-a întors, rîzînd de astă dată...dar nimic...nimeni prin preajmă. A închis puțin pleoapele, ștîngărește și, s-a făcut că merge mai departe. După ce a făcut câțiva pași, se întoarse brusc și... ce săvezi? Un trandafir frumos și roșu ca focul, se pregătea să-i vorbească din nou...l-a prins pe hoțoman, cum se pregătea să vorbească, fără să fie văzut. Prințesa, s-a dus la el și i-a spus :
- Te-am prins hoțomanule, deci tu ești cel care îmi vorbește și m-a speriat, de îmi bătea inimioara, cât de mică e ea, mai...mai să-mi iasă din piept.

Trandafirul , mai roșu decât era, de rușine, stînd cu capul în jos, i-a răspuns :

- Da...eu îți vorbeam...pentru că te văd în fiecare zi cum vii și ne îngrijești, ne mângâi și, ne vorbești ca unor oameni. Aș vrea să fim prieteni, să am și eu cu cine să vorbesc, să mă joc și să mă mai înveselesc.
- Eu, dragul meu trandafir, sunt aici în fiecare zi și așa că, de acum vom fi cei mai buni prieteni, nu te vei mai simți singur. Așteptă puțin să termin grădina de udat și, mă voi întoarce la tine.
- Daaaaaa...mă bucur că vrei asta, ești o fetiță minunată. Uite, după ce îngrijești și de suratele mele, vino lângă mine, ca să vorbim.
ERIKA, după ce a terminat de udat toată grădina, s-a întors la trandafirul roșu, noul ei prieten.
- Iată, după cum am promis, am venit la tine. Și eu vreau un prieten cu care să vorbesc și să mă joc, căaici nu mai sunt copii de seama mea. Dar spune-mi trandafirule, cum de poți vorbi? Ce ești sau...cine ești?
- Eheeeeeiiii...e o poveste lungă, am săți-o spun când vei avea timp să stai cu mine.
- Dar hai, te rog, spune-mi acum povestea ta.
- Bine...dacă vrei acum, acum am să ți-o spun.
- Iată...cum ești tu prințesă,asa și eu, sunt din viță unui trandafir regesc. De cum am răsărit de sub pămînt, am dat de arșița unei zile însorite...dar ceva mai târziu, a venit noaptea și, am dat de lumina Lunii, atît de blîndă și binefăcătoare că, simțeam cum revin la viață. Era așa de strălucitoare și era galben-aurie, atat de frumoasă, încât nu mă mai puteam sătura să o privesc.
- Păi...și cum ai văzut tu Luna?
- Ca și oamenii, noi florile, avem simțurile noastre, putem vorbi între noi însă, oamenii nu știu asta.

- Aha...nu prea înțeleg cum, însă am încredere în tine.
 - După ce am mai crescut, Luna, m-a văzut trist și, mi-a vorbit :
 - Te văd trist trandafirule, de ce ești așa?
 - Eu, nu puteam vorbi, nu știam cum. Atunci Luna a înțeles și, mi-a vorbit :
 - Știu, nu poți vorbi...am să-ți dăruiesc ceva...îți ofer darul de a vorbi, prin viu grai, vei putea atunci să-mi spui de ce ești atât de trist. M-a atins cu o rază de lumină și, am început să mișc gura, am simțit că am grai.
 - Ei...acum poți să-mi spui durerea ta?
 - Da, cred că acum pot, sunt un trandafir fermecat...
 - Da, ești un trandafir fermecat.
 - Păi am să-ți spun de ce sunt așa trist...pentru că, nu mai este nicio floare lângă mine și stau aici nemișcat și fără să vorbesc cu nimeni.
 - Ți-ai dori să ai prieteni cu care să vorbești.Tu vezi, că florile sunt tăcute, stau nemișcate dar, ele vorbesc în felul lor.
 - Dar eu nu pot sta așa, nu cred căpot să tac toată viața. Te rog, ajută-mă dacă poți...vino mereu și stai de vorbuliță cu mine.
 - Dragul meu, eu am treaba mea, trebuie să luminez în întunericul nopții dar, am să fac altceva pentru tine...prin puterea mea, a magiei, am să te duc în grădina unui împărat, unde vei avea și alte flori lângă tine și nu vei mai fi singur.
 - Daaa...vreau să faci asta pentru mine...vreau, te rog. Și uite așa, m-am trezit într-o noapte, în grădina ta.
- Fetița, dădu din cap în semn căînțelege și mângâie trandafirul cu mânuța ei mică, după care îi spuse :
- Îmi place povestea ta, este o poveste de prietenie între tine și Lună. Dar știi ce nu înțeleg eu? Cum de poate vorbi Luna cu un trandafir, cum poate înțelege Luna, supărarea cuiva ?
 - Păi daraga mea ERIKA, trebuie săștii că, tot ceea ce vezi, tot ceea ce are viață, comunicăîntr-un fel sau altul unul cu celalalt, numai că nu au grai ca al vostru, ca al oamenilor, este o legatura strânsa între tot ce a dobândit viața și chiar cu astrele cerești.
 - Ahaaaa...acum înțeleg de ce cățelul meu, pe care îl cheamă Cuț Bun, când eu mă joc, el vine și mă apucă de rochițăși mă trage...înseamnă că vrea să-mi spună, să mă joc și cu el.
 - Da , așa este prințesa frumoasă, ai înțeles foarte bine.
- Fetița, se luă cu vorba, cu trandafirul și, uitase căse făcuse timpul prânzului. Când s-a auzit strigată de împărăteasă, a dus mânuța la guriță, în semn că facuse o ștregărie și, îi spune trndafirului :
- Dragul meu prieten, trebuie să te părăsesc, dar nu fi trist, că după odihna de după prânz, voi reveni la tine.
 - Bine ERIKA, te aștept.
- Fata, fugi la împărăteasă. După ce s-a odihnit, după prânz, a ieșit din nou în grădină dar...cum să vorbească cu prietenul ei când acolo, era și grădinarul? S-a tot plimbat pe lângă floare, pe lângă grădinar...dar nu putea vorbi cu trndafirul. Se gândește puțin și îi spune grădinarului :
- Te rog ceva, vreau să mă ajuți.

- Spune prințesă, te ascult.
- Uite, aș vrea să ud florile și din cealaltă grădină și nu pot, mai am încă de îngrijit flori pe aici, nu poți să uzi tu florile de dincolo?
- Ba da prințesă, voi merge acolo.
ERIKA noastră, se uită spre trandafir și, îi făcu semn cu ochiul și-i zâmbi. După ce s-a asigurat că grădinarul palatului s-a depărtat suficient, a mers lângă prietenul ei și i-a spus :
- Iată, suntem din nou împreună. Să nu-ți faci griji niciodată că nu voi veni la tine...ai cuvântul meu de prințesă...nu te voi lăsa singurel.
- Mulțumesc ERIKA, ești o fetiță minunată.
- Cum o să te las, doar ești prietenul meu cel mai bun, voi fi lângă tine mereu.
Când trandafirul auzi aceasta, îi spune fetei :
- Iată, pentru că ești cea mai bună prietenă a mea, îți voi spune ceva, care nu trebuie să mai știe nimeni, decât noi doi.
- Sigur draguțul meu prieten, ai încredere că, voi ține secretul doar pentru mine.
- ERIKA, eu sunt un trandafir fermecat și, am să-și dau ceva, pe care ai să porți la tine mereu. Îți voi dăruia o petală din coroana mea. Ori de câte ori vei dori să vorbești cu mine și nu vei putea, vei sufla peste acea petală și, eu voi ști ce vrei, voi auzi tot ce îmi vorbești. Așa vom putea vorbi, chiar și când nu ne vedem. Prietenia, este cel mai frumos și important sentiment pe care, oricine are viață, îl simte.
- Îți mulțumesc prieten drag, am să am grijă să fac întocmai cum mi-ai spus.
De atunci, cei doi prieteni vorbesc mereu, își spun lucruri frumoase și niciunul dintre ei, nu s-a mai simțit singur. Dacă vreti să știți, eu cred în povestea lor și, sunt sigur că trandafirul roșu și ERIKA, vorbesc și acum, oride câte ori simt nevoia unui prieten. Am încălecat pe o petală de trandafir și, v-am spus povestea, fir cu fir.

ZÂNA ZĂPEZILOR

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

Cred că nimeni dintre noi, nu poate uita anii copilăriei, perioadă a vieții, când ascultăm povești minunate de la bunicii sau părinții noștri. Suntem trei frațiori, două fete și un băiat. Cum vine iarna, totul se îmbracă în albul sclipitor al zăpezii, iar hornurile caselor, brâzdează văzduhul cu negru de fum, ceil aruncă sobele nesătule de lemne uscate.

Acest anotimp, ne îndepărtează de jucării, de jocuri pe care le jucăm cu prietenii, de locurile de joacă de peuliță, din curteși, ne leagă mai mult de sufletele și dragostea celor atât de apropiați nouă. Eu, cu frațioriimei, ne adunăm în casa bunicilor, o căsuță minunată, ca și decupată din povești. Când zăpada se așterne pe ulițe și în curți, bunica, uneori pune în rola sobei gutui, așază pe masă nuci, ne face ceai cu scorțișoarăși, parcă aromele răspândite în casă, deja încep o poveste. Apoi, ne chemă lângă soba care împrăștie pe pereți și tavan, umbre și dâră de lumină, de la foculce arde cu vâlvătaie în vatră.

Parcă o văd cum se așază pe scaunul ei cu spătar, iar noi, ne adunăm în jurul ei, să ne spună povești. Ne spune cele mai frumoase povești, despre care credcă au existat și poate mai există chiar și astăzi, cu multe personaje reale, numai că acestea trebuiesc doar căutate.

Într-o seară, ne spune:

-Dragii mei, am să vă spun o poveste, cu și despre Zâna Zăpezilor.

- Se spune că, era o fetiță frumoasă, cuminte, ascultătoare și cu un suflet minunat. Într-o zi, bunica ei a lasat-o să se joace în curte. Copila, jucându-se prin zăpadă, a ieșit și pînă în uliță.

Luându-se cu joaca, s-aîndepărtat de casăși, se îndreptăcătore păduricea din apropiere. Odată ajunsăîn pădure, dintr-o tufă de buruieni, a auzit oftând și suspinând, plângând înfundat și văicărindu-se...ceva. A rămas pe loc, a ascultat din ce parte vin sunetele și, s-a ascuns după un copac. A așteptat cât a așteptat, după care, tiptil, tiptil, s-a apropiat de locul cu pricina. Încă nu-și dădea seama despre ce era vorba. S-a apropiat mai mult de vocea plângăcioasăși...a rămas încremenită de ceea ce a văzut...

- Ce credeți voi ca era?
- Bunico, cred că era un copil, ca și ea, care venise în pădure și, s-a rătăcit-zise fratele meu.
- Ba nu bunico, cred că era un iepuraș, care se pierduse de mama lui-sări sora mea mai mică.
- Cred că era doar vuietul pădurii printre crengi și plânsul frunzelor uscate, care semăna cu o voce de copil,poate i se părea de frică-
îi zic eu, bunicii.
- Eiiii, dragii meicopii...nu era nimeni dintre cei pe care i-ați pomenit și nici vântul. Vă spun eu ce era acolo...dar acum, să vă tai o gutuie coaptăo măncați și apoi, voi continua povestea.

Am sărit ca arși în picioare și, o rugam pe bunica să ne povesteascăîn continuare pentru că eram tare curioși. Dar bunicuța, s-a ridicat de pe scaun și a scos din rolă, gutuia coaptăși aburindă,pe care o savuram și din ochi parcă.Ne-a tăiat fructul, atât de aromatși, ni l-aîmpărțit. Noi mușcam din bucățile pe care le aveam în mână fiecare dar,cu gândul la poveste.

- Eiiii, acum am să vă spun ce se întâmpla acolo și cine plîngea, și suspina, exact ca un copil.
- Era un spiriduș care, s-a speriat de câțiva fulgișori de neași, se udase pe piciorușele lui firave și micuțe. Când s-au văzut unul pe altul, s-au speriat și au țipat uimiți amândoi. Dupăce s-au dumirit că niciunul nu ar fi putut face rău celuilalt, s-au oprit din țipat și, fetița s-a apropiat încet și sfios de spiriduș. Când a ajuns lângă el, s-a aplecat și l-a luat în mână și i-a vorbit :
- Cine ești micuțule și ce ai pățit ? Ce s-a întâmplat cu tine ?
- Eiiii...m-am cam rătăcit, că umblu mult, m-a trimis Zâna Zânelor, sămerg prin lume și săaflu ce copii sunt cuminți, să-i țin minte și apoi, să merg înapoi în Împărăția Fermecatăși să-i spun ce am văzut. Acumaînceput ninsoarea și m-am înzăpezit, mi-e frig și sunt ud...până la piele. Ce măfac ?Nu mai pot continua drumul, iar Zâna mă așteaptă.
- Dar cine ești tu făptură minunată?
- Eu sunt Spiridușul Călător și sunt cel mai fășneț spiriduș din Împărăția Fermecată.
- Spiriduș...? Există spiriduși?
- După cum vezi, eu cel puțin exist și, nu mă mai întrebă, că mă faci să-mi fie rușine...cum adică nu existăspiriduși ?... eiiii, uite că există.
- Bine, atunci uite ce-ți propun...vrei să te iau la mine acasăși să te îngrijesc, să te las săîți usuci hăinuțele și, să stai la mine până te veîntrema, apoi când te hotărăști, continui drumul ?
- Păi aş vrea, dar nu trebuie să mă mai vadă nimeni...pentru că așa se cuvine, să fiu nevăzut.
- Sunt de accord, așa vom face.

Fetița, îl luă pe spiriduș, îl băgăîn buzunarul paltonului și, porniră spre casă. Pe drum, spiridușul mai scotea din când în când capul lui mic, din buzunarul paltonului în care stătea și tot o întreba pe fetiță :

- Mai avem mult până la tine acasă ? m-am încălzit prea tare, ies aburi din mine.
- Nu mai este mult spiridușule, încă puțin și am ajuns, iată, se vede casa mea.

Fata intră în casă și îi spune bunicii că merge la ea în odăiță să stea în pat, că a oboist de la atâta zăpadă.

De cum a intrat în odăița ei, fetița l-a scos pe spiriduș din buzunar, l-a așezat pe pledul de pe pat și, a început să-l șteargă de apa care îl udase în pădure, l-a înfășat într-o batistă curată și uscată, după care, l-a așezat între perne. Au vorbit... până seara târziu, și-au povestit pățaniile și despre lumea din care sunt fiecare. Spiridușul, acum curat și înfășat în scutec uscat, cum îl ajunseseră oboseala, adormi. Fetița îl privea încă uimită și curioasă, pentru că, nu mai văzuse niciodată spiriduși.

A doua zi dis-de-dimineată, spiridușul se trezi și îi strigă în ureche fetei:

- Scoală-te, cât dormi, eu trebuie să plec, ce fac acum, pe unde ies din casă ca să nu fiu văzut?!

Fata se trezi vrând nevrând, încurcată, că nu știa cine-i țipă în ureche atât de dimineată. Îl luă în mână și-i spuse:

- Aaaa... uitasem de tine spiridușule, te rog nu te supăra, nu te speria. Vom face cum am vorbit amândoi. Am să te scot eu din casă și am să te duc la drum. Ți-am uscat hăinuțele și de acum, nu vei mai tremura de frig. Dar vreau să-ți dau ceva merinde să ai la drum, că cine știe cât vei mai merge și câte vei mai peripeți.
- Ai suflet bun copilă, ești miloasă și înțeleaptă. Noi spiridușii, nu mâncăm hrana pe care o mâncați voi oamenii, ci ne hrănim sufletește, cu faptele bune pe care copii le fac, cu vorbele frumoase pe care le spun și cu buna purtare pe care o au cu cei din jurul lor. Acum, tu află copilăcă, m-ai hrănit pentru un an de zile, mi-ai dat hrana sfântă și lumina sufletului tău. Îți mulțumesc că m-ai ajutat. Mă voi întoarce la tine într-o bună zi.

Fata, îl mângâie și-l sărută pe frunte, îl scoase afară din casă și, îi arătă drumul spre miază zi.

Acum, rămăsese singură, noul ei prieten, plecând drumul lui și, o lăsase cu uimirea dar, în același timp, cu încrederea că o va mai căuta.

Bunica, făcu o pauză și se ridică din nou, să ne toarne ceai în ceșcuțe.

- Bunico, hai, te rugăm spune-ne povestea în continuare și vom bea ceaiul după aceea.
- Nu dragii mei, că iată, frățiorului tău, i s-a uscat gâtul cât a stat cu gurița căscată să asculte povestea.

Am râs și eu și surioara mea cea mică, apoi am luat ceșcuțele cu ceai fierbinte în mână și ne-am așezat la locurile noastre, în jurul bunicii, ca să ascultăm povestea, în continuare.

- Eiiii, și cum vă spuneam, vremea trecea, fetița își amintea din când în când de spiridușul care îi promisese, că se va întoarce la ea.

Într-o bună zi, pe când fata stătea la masa de lucru și își făcea temele, aude o bătaie la fereastră. Uimită, privește într-acolo. Ce să vezi? Spiridușul, bătea din aripi nerăbdător, să intre în odăiță și să se așeze pe masa fetei, să îi ureze bun găsit. Fata, deschise repede fereastra și îl invită înăuntru. Ce bucurie pe amândoi, ce fericiți îi făcuse revederea.

Fetița, l-a întrebat despre cum a ajuns în Împărăția Fermecată, ce mai peripețise în atâta timp și, cum de a ajuns înapoi la ea, cum de nu a uitat-o... iar spiridușul i-a răspuns cu căldură în suflet că, datorita ei, a ajuns cu bine la Zâna Zânelor și, că acum a venit să-i aducă un mesaj de la aceasta.

- Iată copil bun ce mi-a spus Zâna Zânelor... că ar vrea să mergi în pădurea unde m-ai întâlnit pe mine, ca să te vadă și, să-ți vorbească.

- Dar cum...există Zâne? Chiar există ?
- Sigur că da, există o lume minunată, a celor buni, a celor ce cred în bunătatea oamenilor, a celor ce cred în zâne și spiriduși și, datorită sufletului lor curat și bun, pot pași pe tărâmul fermecat.
Au plecat împreună în pădure. După ce au ajuns acolo, unde fata îl văzu pe spiriduș plângând și suspinând, se arată și...Zâna Zânelor.
- Bună ziua copile bun. Bine ai venit.
Fata salută și ea, cu capul plecat și îi spune Zânei :
- Zână bună, nu credeam că exiști, dar acum că te-am văzut... cred în povești adevărate și mă bucur că exiști.
Zâna îi spune:
- Iată, Spiridușul Călător, mi-a vorbit despre tine, mi-a spus lucruri frumoase, cum l-ai ajutat, l-ai îngrijit...iar eu, pentru bunătatea ta, am venit să te cunosc. Vreau să îți ofer un dar... îți dăruiesc bagheta cu steluța magică și puterea Zânei Zăpezilor. Vei avea aceste puteri, și le vei putea folosi, atât timp cât, vei face bine tuturor, vei ajuta oamenii la necaz, vei ajuta pe cei ce greșesc, să-și îndrepte greșelile și mai ales, vei stăpâni puterea zăpezii cum că, vei putea face lucruri bune, ori de câte ori vei dori și, vei avea curăția zăpezii și strălucirea ei. Ce spui de asta?
- Mulțumesc Zâna Zânelor, bucuroasă sunt de ceea ce îmi spui. Voi face întocmai cum ți-e vrerea și, voi avea grija, ca ninsoarea să vină doar, când Spiridușul Călător, nu va fi pe drum și v-a rămâne în împărăția ta, să-și pregătească viitoarele călătorii.
- Bine, atunci copilă dragă, rămâi cu bine.
- Mergeți cu bine dragii mei prieteni, mergeți cu bine.
După ce bunica a întins mâinile să ne mângâie pe cap, ne-a spus:
- Dragii mei nepoței...iată cum s-a sfârșit povestea Zânei Zăpezilor și sper, că ați înțeles că bunătatea și faptele voastre bune, nu rămân nevăzute...spiridușii și Zânele, vă văd, vă ascultăși mai ales...știu să văprețuiască.
- Am încălecat pe un fulg de nea și v-am zis poveste' așa.

FOCUL SI ZĂPADĂ

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

Aud ceva în casă,
Și zău, că nu' i un fleac,
Ceva ce vrea să iasă
Să urce pe băgeac.

Ascult 'atentă, stau pe loc
Și simt, că-mi frige' un obrăjor,
Când...văd lumina de la foc
În sobă, vreascuri, ard de zor.

E semn că iarna a sosit,
Caut fularul și căciula mea,
Și cu obrazul înroșit,
Les să mă joc cu fulgi de nea.

Un prinț, călare pe un fulg,
Cu fulgi de nea, oștirea lui,
Din cer, toți pe pământ ajung,
Și' aștern pe jos, calea omătului.

Ici colo, oameni de zăpadă,
Copii pe stradă, mare gălăgie,
Fum de la coșuri, stă să cadă,
E iarnă și ce bucurie.

IARNA

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

Albul, este puritatea,
Și lumina, e tot albă,
Cum e și sinceritatea,
Cum și fulgii de zăpadă.

A venit doamna, pe stradă,
Intră și prin curți, deodată,
Și cu mantia ei alba,
Umple totul de zăpadă.

Cu mănuși și cu fulare,
Ies copii, la săniuș,
Și cât e ziua de mare,
Cu toți's, pe derdeluș.

Fulgii vii, parcă îi cheamă,
Tiptiluș, alunecuș,
Când vrei ca să-i prinzi în palmă,
I-ai de'acolo de'unde nu-s.

IARNĂ CU NORII DE LÂNĂ

Necula Andreea Denisa - Cls.I, Școala nr.3 Pechea, Galați

Prof. coordonator Tânjală Lenuța

Nori, cu sprâncenele'ncruntate,
Niște ghemuri deșirate,
De lână albă, parcă sunt,
Dă cu scame, pe pământ.

Ce mai scame reci, cobor,
La picioare fac covor,
Și mai scârțâie'n pingea,
Pân' la urmă, cred că'i nea.

Chiar și strada cea întinsă,
Albă este și, ea'i ninsă,
Pomii stau cu cojocel,
De la fulgii, albi din stele.

Luna, galbenă și ea,
Privește fulgii de nea,
Luminează a bucurie,
Totul este'o feerie,

La casă și, streșina,
A'nghețat bocnă și ea.
Așa'i iarna, cum să fie ?
Totul este'o nebunie,
Dar mai important și bun,
E că vine, Moș Crăciun.

PRIMĂVARA

Prof. Păun Olga – Școala Nr.3 Pechea, Galați

O rază de soare, odată,
A batut la mine'n poartă
Să-mi spună, de'o bună zi,
Că de'acum se v-a'ncălzi.

Soarele pe cer râdea,
Pe mine mă mângâia,
Cireșul din curtea mea,
Zi de zi înmugurea.

Primăvara, naște viață,
Picta zâmbete pe față,
Verdeață e peste tot,
Călătorele se'ntorc.

TOAMNĂ, CÂT TE-AM AȘTEPTAT !

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

Văd pe cer, nori fumurii,
Toamnă...te aștept să vii
să ne strângi roadele multe,
Cobori turme de pe munte,
Marea, naște val cu creste,
Totul e, ca'ntr-o poveste...
Cum că vara, cu onoare
și cu păsări călătoare
Vor pleca de pe la noi,
Fiindcă, vin nori reci, cu ploi.

Dar, în acest anotimp,
Strângem holda de pe câmp,
În cămară'or fi de toate,
Strângem roadele bogate,
Ce vara, ni le-a lăsat,
Numai bune, de păpat.

VARA LUI CURCUBEU

Prof. Sima Daniela - Școala nr.3 Pechea, Galați

Pe cer, curcubeul vine,
După ploaie, îl vezi bine,
Soarele'l lasă mereu,
Și pe domnul curcubeu,
Să vină, să îl vedem,
Cu toți, să ne bucurăm.
Soarele, îl luminează,
Cu culori vii, îl pictează,
Într-o ramă îl așază,
Toți, să poată ca să-l vază.
Așa-i vara pe la noi,
Când scăpăm de nori cu ploi,
Curcubee, câmp cu roade,
Pomi, cu crengile bogate,
Fructele roșii la coajă,
Parcă și ele, fac plajă.

BOLNAVUL ÎNCHIPUIT

CĂUȘ IONUȚ NICOLAS, clasa I - ȘCOALA NR.3 PECHEA, GALAȚI

Prof. coordonator Tânjală Lenuța

Un elev... zis pacient,
La doctor la cabinet,
S-a dus și el... doar așa,
Poate capătă ceva.
Ce ceva? Nu-i un secret,
Și nici chiar așa urgent,
Eiii... o mică'nbolnăvire...
El voia... doar o scutire.
Doctorul, s-a prins urgent,
Ce'are domnul pacient,
I'a spus, pe scaun s'așeze,
Și'n gândul lui...să-l lucreze.

- Eu cred că ești grav bolnav,
- Ai chiulită cu nărav,
- Am să-ți dau 15 injecții
- Azi pe toate! Obiecții?
- Vai doctore' am călcat pe bec,

- Numai lasă-mă să plec,
- Acum, cred că sunt mai bine...
- ...Cine'o...mai veni la tine !

CUȚ BUN

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

De cățelul meu pitic,
 Nu știu ce să vă mai zic,
 Cum mă vede pe afară,
 Pe mine'ncepe să sară.
 Eu mă joc mereu cu el,
 Că e tare frumușel.
 Însă el, n-ar sta de loc,
 Doamne...este mare foc.
 Se ascunde după preș,
 Se încurcă fedeleș,
 Și apoi, latră la mine,
 Să-l descurc... că-i legat bine.
 Într-o zi, gonea o mătă,
 Ce'agăță, o vrăbiuță,
 - Cuț bun, tu esti de folos,
 - Iar ai câștigat un os.

ELEVUL, STRADA ȘI MAȘINA

CĂUȘ RAREȘ MĂDĂLIN, CLS.I, Școala Nr.3 Pechea, Galați

Prof. coordonator Tânjală Lenuța

Cât de tare mi-am dorit,
 Să cresc mare și voinic,
 La școală să merg eu singur,
 Când trec strada, să m'asigur,
 Las mașinile să treacă,
 Și apoi, mai stau oleacă,
 Și trec strada fără frică,
 Să nu'ntârzii la școlică.
 Ce ți-e cu mașina asta,
 E mai tare, asta'i...basta !
 Trec grăbite'n drumul lor,
 Nu țin cont de semafor,
 Iar tu stai...de-ți vine rău,
 Până vine rândul tău.
 Doamne...nu știu de mă crezi,
 Te rog, să mă'nbărbătezi,
 Polițist, de-ai să mă vezi,
 Pe șoferi... satur de'amenzi.

ERIKA ȘI CĂRTICICA

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

Cât sunt eu de mititică,
Port în geant' o cărticică,
Mi-a dat-o bunuțul meu,
Să mă rog, la Dumnezeu.
Și ici colo mă opresc,
Pe foi, ca să mai privesc.
Cum deschid la prima foaie,
Prima literă' i... greoaie,
Când mă uit pe-al doilea rând,
Literale, mi se' așază' n gând.
A-ul, este ca un turn,
B-ul, este' un moș bătrân,
C-ul parcă' i Luna mică,
D-ul... domul cu burtică.
De' ocamdată' atâta știu,
Restul, învăț mai târziu,
Când le' oi învăța pe toate,
Pot ca să citesc o carte.

LA ȘCOALĂ, ÎN PRIMA ZI

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

La școală, în prima zi,
Nici nu știam, cum v-a fi,
Cine oare v-a veni
Să stea... lângă noi o zi ?
Mama mea, pleacă acasă,
Buni, singură mă lasă,
Bunu este la servicii,
Să văd... cine vine' aici ?
A apărut, ca din soare,
O doamnă, cu' n caiet mare,
Gingașă ca și o floare,
Cred că' i doamna' nvățătoare.

NOTA LUI GRIVEI

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

Să vedeți, ieri ce pățesc,
Fără ca să mă gândesc,
La școal' am luat un trei,
Ca și coada lui Grivei.
Acasă am stat tăcut,
De notă ... să nu strănut,
Ca e vaiși' amar de ea,

Vorbesc...despre pielea mea.
I-am zis mamei, că's răcit
Chiar pe toți...i-am păcălit.
Și...știți cum e la răceală,
Nu ai cum să mergi la școală.
Și'aseară...pe feisbuciuc,
Mi-a venit, ca să strănut,
Cu toți, tablou au rămas...
Mi-a ieșit treiul, pe nas.

VEVERIȚA DE PE NET

Prof. Tânjală Lenuța – Școala Nr.3 Pechea, Galați

- Veverița cea blondină,
Chiar se crede gospodină,
Toată ziua prin pădure,
Umblă prin copaci, să fure.
- Azi așa, mâine așa,
 - Te înveți, o haimana,
 - Ai copacii cu alune,
 - Trai neneacă...în pădure.
 - La școală, nu vrei să mergi,
 - Toată ziua...tu alergi,
 - Școala nu prea văd să-ți placă,
 - Gându'ți este doar la joacă.
 - Lasă, lasă...tu moțato,
 - Că deja, ai încurcat-o,
 - Te filmez încet, încet,
 - Și de mâine...ești pe net.

CU PLUGUL

Crăciun Sebastian, clasa a-III-a, Școala Nr.3 Pechea, Galați

Prof. coordonator Melinte Nela

Doi copii au mers cu plugul
Colindând din poartă-n poartă
Ne-au urat cu bucurie
Viață lungă, veselie.
Au ajuns la noi la poartă
Mama le-aduce colacii,
Ei râzând cu bucurie
Vestesc cu multă veselie:
„La mulți ani cu sănătate
Pace-n lume și de toate.”

IARNA

Avram Petronela, cls.I, Școala Nr.3 Pechea, Galați
Prof. coordonator Tânjală Lenuța

Uitând de gerul de afară
Ne așezăm pe lângă foc,
Și așteptăm bunica să ne spună
Povești și amintiri frumoase,
Cu drag le ascultăm mereu
Și i mulțumesc bunicii mele
Că zi de zi și-aduce aminte
Poveștile hazlii din vremurile ei.

LA GURA SOBEI

Costin Adrian Aurelian, cls.I - Școala Nr.3 Pechea, Galați
Prof. coordonator Sima Daniela

A sosit iarna geroasă
Toamna iute a trecut
Acum stau la gura sobei
Și nu-mi arde de citit.

IARNA

Marin Manuela, cls.a III-a, Școala Nr.3 Pechea, Galați
Prof. coordonator Sima Daniela

Iarna este fericită
C-au venit azi pe la ea,
Norii gri și plini de nea
Ca să-nceapă iarna grea.

Moș Gerilă a venit
Să ajute și el un pic,
Că doar ce i o iarnă grea,
Făr-un pic de ger și nea.

VACANȚĂ LA BUNICI

Grupa Mare „Fluturașii”, Grădinița PP Nr. 2, Focșani
Prof. coordonatori: Prof. Fotache Nadia / Prof. Bratosin Cristina

Au fost odată doi frațiori năzdrăvani, Radu și Andreea, care mergeau în fiecare vacanță la bunicii lor de la munte, pe care îi iubeau nespuse de mult. Copiii adorau să-și petreacă zilele călduroase de vară, lângă bunicul și bunica lor, oameni harnici și iubitori. Bunica știa să pregătească cele mai bune mâncăruri, iar bunicul le făcea copiilor toate poftetele. Ograda bunicilor era plină de animăluțe drăgălașe, însă cel mai bun prieten al copiilor era cățelușul, Azorel.

Timpu trece repede, atunci când ești fericit, iar copiii știu asta cel mai bine, în timp ce Radu se joacă cu Azorel, Andreea culege flori albe și gingașe pentru a i le oferi bunicii. Liniștea a fost repede stricată de îndată ce Azorel zărește niște iepurași jucăuși în grânele, pe care bunicul le cosește de zor. Băiețelul îl strigă:

- Azorel, Azorel, vino înapoi!

Deodată se aude vocea bunicului zicând:

- Vaaai, nuuuuu!

De îndată copiii au alergat într-un suflet la bunic, iar acesta ținea în brațe un iepuraș, ce fusese rănit de coasa ascuțită a bunicului.

Toată zarva creată, o făcu curioasă și pe bunica, care veni alături de copiii, care plângeau în hohote de mila iepurașului.

- Ce s-a întâmplat aici? întrebă bunica curioasă.

- În timp ce coseam, l-am lovit din greșeală pe acest urecheat ce stătea ascuns în iarba înaltă, explică bunicul încurcat.

- Va supraviețui bunicule? întrebă băiețelul.

Bunicul nu prea știa ce să le răspundă micuților, însă bunica îi liniști spunându-le că ea are leacul potrivit și îl rugă pe Radu să aducă el o varză proaspătă din grădină.

- Bunico, ce o să faci cu varza? întrebă fetița curioasă.

- Îi voi vindeca lăbuța iepurașului cu ea și îndată a luat o frunză mare din varza adusă de băiețel și o legă în jurul lăbuței rănite a iepurașului.

Zilele au trecut și într-o bună zi, iepurașul a fugit din mâinile lui Radu, în timp ce copiii se jucau cu el. Obrajii copiilor se umplură de lacrimi, pentru că îl iubeau nespun de mult pe iepurașul bucluș.

Bunicul îi liniștiră pe copii spunându-le că, mama iepuroaică îl aștepta plângând pe micuțul ei și atunci copiii au înțeles că fiecare vietate își dorește să fie aproape de familia lui. Ei îl salutară de la revedere pe iepurașul cu urechile ascuțite, care abia se mai zărea topăind prin iarba înaltă.